

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

м. Миколаїв

20 жовтня 2023 року

Заступник начальника відділу СУ ГУНП в Херсонській області підполковник поліції Петренко Василь Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42023230000000220 від 28.04.2023 за ознаками складу кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів, для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Дмитрук Олені Леонідівні, 15.01.1972 року народження, громадянці України, українцю, уродженці м. Херсон, яка зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. Московська, буд. 20, кв. 10, раніше не судимій, яка не є депутатом будь-якого рівня,

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

-ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у колабораційній діяльності, а саме – участь в проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території та публічні заклики до проведення таких незаконних виборів на тимчасово окупованій території;

-ч. 2 ст. 111 КК України – державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності

та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що вчинено в умовах воєнного стану.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент рф направив до ради федерації звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 "Про введення воєнного стану в Україні", затвердженим Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, в Україні з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб введено воєнний стан, який продовжується у визначеному законом порядку.

З 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Статтями 36 та 38 Конституції України визначено, що громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Політичні партії в Україні сприяють формуванню і вираженню політичної волі громадян, беруть участь у виборах. Членами політичних партій можуть бути лише громадяни України. Обмеження щодо членства у політичних партіях встановлюються виключно цією Конституцією і законами України.

Утворення і діяльність політичних партій та громадських організацій, програмні цілі або дії яких спрямовані на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної,

партії в Україні».

За статтею 141 Конституції України до складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради.

Частиною першою статті 19 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в умовах воєнного стану забороняється проведення виборів до органів місцевого самоврядування, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Аналогічні заборони встановлено також Виборчим кодексом України.

Організація і проведення виборів на території суверенної незалежної України мають здійснюватися відповідно до положень Конституції України та законів України і лише тими органами, які утворені на уповноважені на це законами України. На сьогодні таких органів на тимчасово окупованих територіях України немає. Центральна виборча комісія жодних дій щодо організації, підготовки та проведення виборів до органів місцевого самоврядування, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим на тимчасово окупованих територіях не вчиняла.

Водночас, на окупованій частині Херсонської області представниками окупаційної адміністрації на виконання вимог військово-політичного керівництва рф у березні – вересні 2022 року було організовано попереднє так зване голосування по «кандидатах в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» з метою формування так званих законодавчих органів влади та представницьких органів муніципальних утворень рф на тимчасово окупованих територіях.

Громадянка України **Дмитрук Олена Леонідівна, 15.01.1972 року народження року народження**, прийняла участь в проведенні вище зазначених незаконних та протиправних виборах на тимчасово окупованій території та публічно закликала до проведення таких незаконних та протиправних виборів, за наступних обставин.

Так, у березні - вересні 2022 року (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), Дмитрук О.Л., у порушення порядку, встановленого Конституцією України та Законами України, прийняла участь у так званому попередньому голосуванні по «кандидатах в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області шляхом того, що вона добровільно набула статусу «кандидата в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово

території окупованих м. Нова Каховка, Голопристанського, Генічеського районів Херсонської області та виступала у засобах масової інформації окупаційної влади, де проводила незаконну та протиправну агітаційну роботу серед місцевих мешканців, розповсюджуючи інформації про проведення так званих «виборів депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області.

Також, у так званих «предвиборних турах» та виступах у засобах масової інформації «кандидат в депутати» Дмитрук О.Л.:

- закликала до адаптації місцевого населення до порядків та законів рф;

- популяризувала владу рф, анонсувавши виділення окупаційною владою гуманітарної допомоги, вирішення житлово-побутових проблем місцевого населення окупаційною владою, тим самим, здійснюючи психологічний тиск та спонукаючи залучення населення до участі у так званих виборів «депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області;

- зобов'язувала громадян України, які проживали на окупованих територіях, отримати паспорт громадянина рф для участі у так званих «виборах» та закликала голосувати за неї під час так званих виборів «депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, обіцяючи підтримку у разі її обрання «депутатом».

Таким чином, наслідком вищевказаних незаконних та протиправних дій, найбільше голосів – 4152, начебто набрала Дмитрук О.Л., яка стала лідеркою у так званому попередньому голосуванні по «кандидатах в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області.

У такий спосіб, громадянка України Дмитрук Олена Леонідівна, 15.01.1972 року народження, підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у участі в проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території та публічних закликах до проведення таких незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Крім того, згідно зі ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, на права, свободи, честь і гідність інших людей.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору

про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф Володимир Путін, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи в порушення вимог п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що означає це:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія, здійснена із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської

є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований рф 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

Статтями 36 та 38 Конституції України визначено, що громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації, на здійснення і захист своїх прав і свобод та задоволення політичних,

економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Політичні партії в Україні сприяють формуванню і вираженню політичної волі громадян, беруть участь у виборах. Членами політичних партій можуть бути лише громадяни України. Обмеження щодо членства у політичних партіях встановлюються виключно цією Конституцією і законами України.

Утворення і діяльність політичних партій та громадських організацій, програмні цілі або дії яких спрямовані на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, забороняються.

Аналогічні положення містяться у статті 5 Закону України «Про політичні партії в Україні».

За статтею 141 Конституції України до складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради.

Частиною першою статті 19 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в умовах воєнного стану забороняється проведення виборів до органів місцевого самоврядування, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Аналогічні заборони встановлено також Виборчим кодексом України.

Організація і проведення виборів на території суверенної незалежної України мають здійснюватися відповідно до положень Конституції України та законів України і лише тими органами, які утворені на уповноважені на це законами України. На сьогодні таких органів на тимчасово окупованих територіях України немає. Центральна виборча комісія жодних дій щодо організації, підготовки та проведення виборів до органів місцевого самоврядування, а також виборів до Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим на тимчасово окупованих територіях не вчиняла.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на

...продовжено. ... в Україні воєнного застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області, у тому числі м. Нова Каховка, м. Каховка, Голопристанський та Генічеський райони Херсонської області, захоплено військовослужбовцями зс рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих рф, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 (зі змінами від 13.01.2023 № 14, від 09.02.2023 № 41, від 20.02.2023 № 56, від 06.03.2023 № 80, від 09.03.2022 № 84, від 25.04.2023 № 125).

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянка України **Дмитрук Олена Леонідівна, 15.01.1972 року народження року**, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань та життєвого досвіду для розуміння факту захоплення рф з 24.02.2022 та подальшої окупації частини території Херсонської області, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на вчинення державної зради, переслідуючи мету заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України, прийняла рішення допомагати рф у цій підривній діяльності у період воєнного стану, тобто передбачала, усвідомлювала характер своїх суспільно небезпечних дій і бажала настання суспільно небезпечних наслідків.

Підтримуючи дії представників рф, направлені на ослаблення національних інтересів України, зміни меж її території і поширення на неї впливу рф, становлення і зміцнення окупаційної влади, сприяння державі-агресору її представникам у порушенні суверенітету України та її окупації, перешкоджання її економічному розвитку та євроінтеграційному курсу, встановлення контролю над політичними та економічними процесами в Україні, Дмитрук О.Л., з початку

здійснює комплекс активних дій, направлених на підлив основ національної безпеки та завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України за наступних обставин.

Так, на окупованій частині Херсонської області представниками окупаційної адміністрації на виконання вимог військово-політичного керівництва рф у березні – вересні 2022 року було організовано попереднє так зване голосування по «кандидатах в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія», з метою формування так званих законодавчих органів влади та представницьких органів муніципального рівня рф на тимчасово окупованих територіях, що є грубим порушенням державного суверенітету та територіальної цілісності України, встановлених Конституцією України.

Подалі, у березні - вересні 2022 року (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), Дмитрук О.Л., умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, в порушення Конституції України, Виборчого кодексу України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Закону України «Про політичні партії в Україні» прийняла участь в проведенні незаконних та протиправних виборів на тимчасово окупованій території, так вона набула добровільно статусу «кандидата в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, приймала активну участь у «предвиборних турах» на території м. Нова Каховка, Голопристанського, Генічеського районів Херсонської області та виступах у засобах масової інформації окупаційної влади, де проводила агітаційну роботу серед місцевих мешканців, розповсюджуючи інформації про проведення так званих «виборів депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, агітувала до здійснення адаптації місцевого населення до порядків та законів рф, популяризувала владу РФ, зобов'язувала громадян України, які проживали на окупованих територіях, отримати паспорт громадянина рф та голосувати за неї під час так званих виборів «депутатів законодавчих зборів» від партії «Єдина Росія» на тимчасово окупованій території Херсонської області, що потягло до надання країні-агресору їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

У такий спосіб, громадянка України Дмитрук Олена Леонідівна, 15.01.1972 року народження, підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що вчинено в умовах воєнного стану, тобто у

Заступник начальника відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
підполковник поліції

Василь Миколайович ПЕТРЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Спеціалізованої екологічної прокуратури
Херсонської обласної
прокуратури

«20» жовтня 2023 року

Михайло Михайлович МИХЕЙЧЕНКОВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1). прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2). виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3). підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мене повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручена, права підозрюваного роз'яснені.

Підозрюваний _____
(прізвище, ініціали, підпис)

Захисник _____
(прізвище, ініціали, підпис)

«__» год. «__» хвилин «__» жовтня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Заступник начальника відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
підполковник поліції

Василь Миколайович ПЕТРЕНКО

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Громадянин Дмитрук Олена Леонідівна,
15.01.1972 року народження

що зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. Московська, 20, кв. 10, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «24» жовтня 2023 року о «09:00» год. в каб. № 44 до СУ ГУМН в Херсонській області в межах територіальної юрисдикції за адресою: Миколаївська область, м. Миколаїв, вул. Стеньки, 39-а, для отримання письмового повідомлення про підозру, допиту та інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42023230000000220 від 28.04.2023 за ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1, КК України в якості підозрюваного.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово замінити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) невовчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, на виклик підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати - у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати - у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано примус.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини біля як для рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Слідчий у кримінальному провадженні -
посланик начальника відділу
СУ ГУМН в Херсонській області
підполковник поліції

Василь ПЕТРЕНКО

15.01.1972 року народження

що зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. Московська, 20, кв. 10, відповідно вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «25» жовтня 2023 року о «09:00» год. в каб. № 44 до СУ ГУНП в Херсонській області в межах територіальної юрисдикції за адресою: Миколаївська область, м. Миколаїв, вул. Спаська, 39-а, для отримання письмового повідомлення про підозру, допиту та інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42023230000000220 від 28.04.2023 за ч. 2 ст. 111 ч. 5 ст. 111-1, КК України в якості підозрюваного.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0.25 до 0.5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0.5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Слідчий у кримінальному провадженні -
заступник начальника відділу
СУ ГУНП в Херсонській області
підполковник поліції

Василь ПЕТРЕНКО

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Громадянин Дмитрук Олена Леонідівна.
15.01.1972 року народження

що зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. Московська, 20, кв. 10, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «26» жовтня 2023 року о «09:00» год. в каб. № 44 до СУ ГУІПІ в Херсонській області в межах територіальної юрисдикції за адресою: Миколаївська область, м. Миколаїв, вул. Спаська, 39-а, для отримання письмового повідомлення про підозру, допиту та інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42023230000000220 від 28.04.2023 за ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1, КК України в якості підозрюваного.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Слідчий у кримінальному провадженні -
заступник начальника відділу
СУ ГУІПІ в Херсонській області

ПЕТРОВЕЦЬКО